

Deel 58 nr. 57

Het plotselinge geheime weggaan

Door William Marrion Branham

58-57

58-1012

Het plotselinge geheime weggaan

Een prediking van

William Marrion Branham

Datum: 12 October 1958 (zondagochtend)

Plaats: Branham Tabernacle, Jeffersonville, Indiana, U.S.A.

Vertaling uit het Engels met de oorspronkelijke titel:

The sudden, secret going away of the church

Alternatieve Engelse titels:

- Secret rapture of the church

David Mamalis code: **58-57**

VGR code: **58-1012**

Scan de QR-code om deze prediking als e-book of in audioformaat (indien beschikbaar) te downloaden.

Aan deze Nederlandse vertaling werd de meeste zorg besteed. Wij zijn echter geen professionele uitgevers en hopen dat u daarom kleine onvolkomenheden in dit boekje over het hoofd zult willen zien.

Het plotselinge geheime weggaan

¹ Zo'n introductie zou iedereen zich goed doen laten voelen, nietwaar? In orde, laten we onze hoofden even buigen voor een moment van gebed voordat we het Woord openen. Here, terwijl we zoals die vanouds zeggen: "Ik was blij toen ze zeiden, laten we naar het huis des Heren gaan." We zouden geen betere plaats kunnen vinden om vandaag te verblijven dan juist hier in aanbidding te zijn met de samenkomst van de Here. Hoewel het buiten mag regenen en er verdriet en dergelijke is, echter wanneer we in Uw tegenwoordigheid zijn, hebben we deze glimlach van voldoening, dat we weten dat U het begrijpt en alles precies ten goede voor ons uitwerkt.

² We zouden graag een speciale zegen willen vragen deze morgen voor hen die niet in staat waren om naar de dienst te komen. Velen zouden misschien gekomen zijn als het weer niet zo slecht zou zijn geweest. Maar mogen ze vertroosting vinden bij het lezen van Uw Woord, en luisteren naar predikers op de radio en naar programma's die gemaakt zijn voor die mensen. We willen graag vragen dat U speciaal hen zoudt willen zegenen die in Goddelijke tegenwoordigheid zijn, voor hun inspanning om hier naar toe te komen deze morgen om het Woord van de Here te horen en om Hem te dienen met psalmen, in gebeden en in dankzegging.

³ En we vragen, God, dat U de lichamen wilt aanraken van hen die ziek en behoeftig zijn, die nu wachten, die van ver zijn gekomen om voor zich te laten bidden.

En we vragen dat U naar ons zou willen kijken en tot ons spreken, opdat wij die hier zijn vanmorgen inventaris zouden opmaken van onze eigen toestand. "Doorzoek mij," zei een van de profeten, "en beproef mij, en zie of daar enig kwaad in mij is." En dan Here, als we ons doorzoeken, en U ontdekt dat er kwaad in ons is, reinig ons, Here, terwijl we nederig onze zonden en onze slechte daden belijden.

We vragen alleen dat U ons gedenkt wanneer U kijkt naar Jezus Uw Zoon, Die stierf om een verzoening voor onze zonden en onze ongerechtigheid te zijn. We belijden dat we geloven dat Hij stierf voor dit doel en weer opstond, zodat we het grote voorrecht mogen hebben om dit vanochtend te doen. Sta het toe, Here.

En spreek tot ons door Uw geschreven Woord, terwijl we nog meer van U verwachten te horen. In de Naam van Jezus bidden we. Amen.

⁴ We willen vanochtend naar de Schrift gaan om te lezen uit het boek Thessalonicensen, het vijfde hoofdstuk. En ik heb ook de lijst van degenen die ook verzoek voor gebed hebben deze morgen, waarvoor onmiddellijk na de prediking gebeden zal worden. Ik geloof, een ogenblikje, voor u die uw Bijbels opent, laten we opslaan 1 Thessalonicensen het vijfde hoofdstuk en enige ogenblikken lezen.

[Een broeder zegt: "Stuur de zondagsschool weg." – Vert] Het spijt me, terwijl u uw Bijbels opent, want de kinderen zijn nog niet weggegaan naar hun verschillende klasjes. Zouden jullie nu meteen naar jullie klassen willen gaan? Jullie kleine kinderen en tieners enzovoort, ga direct naar jullie klassen.

En terwijl... Als u nu kunt lezen, of uw Bijbels opent bij 1 Thessalonicensen het vijfde hoofdstuk.

En als het mogelijk is dat de raad van beheerders aanwezig is op dit moment, dan wil ik hen graag een paar ogenblikken na de dienst spreken in het kantoor van de diakenen over enkele zaken. En als ze er niet zijn, laat iemand hun vertellen dat ik hen graag vanavond, net voor de dienst, wil spreken in het kantoor van de diakenen.

⁵ Nu, als tekst, wil ik vanmorgen nemen: "**Het plotselinge geheime weggaan van de gemeente.**"

Mag ik... Laat me het opnieuw zeggen, omdat ik niet erg veel tijd heb gehad om enkele aantekeningen te overdenken, omdat ik in haast was. We waren gisteren nog laat op pad en kwamen afgelopen nacht niet eerder terug dan zeer laat, en ik haastte me vanochtend hier naartoe... Maar dit kwam in mijn gedachten. En misschien zal ik later iets oppakken dat iemand goed zou doen. Ik houd van dit onderwerp: "Het plotselinge geheime weggaan van de gemeente." En nu in Thessalonicensen het vijfde hoofdstuk...

Maar over de tijden en gelegenheden, broeders, is het niet nodig, dat u geschreven wordt:

immers, gij weet zelf zeer goed, dat de dag des Heren zó komt, als een dief in de nacht.

Terwijl zij zeggen: het is (alles) vrede en rust, overkomt hun, als de weeën een zwangere vrouw, een plotseling verderf, en zij zullen geenszins ontkomen.

Maar gij, broeders, zijt niet in de duisternis, zodat die dag u als een dief overvallen zou:

want gij zijt allen kinderen des lichts en kinderen des dags. Wij behoren niet aan nacht of duisternis toe;

laten wij dan ook niet slapen gelijk de anderen, doch wakker en nuchter zijn.

Want die slapen, slapen des nachts en die zich bedrinken, zijn des nachts dronken.

Nu, ik zou graag willen dat u op de vorige pagina kijkt, indien het zo geografisch ingedeeld is in uw Bijbel, bij het zestiende, zeventiende, en achttiende vers van het vierde hoofdstuk van 1 Thessalonicensen.

Want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan;

daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen.

Vermaant elkander dus met deze woorden.

Moge de Here Zijn Zegeningen toevoegen bij het lezen van Zijn Heilig Woord.

Dit is ongebruikelijk om over een onderwerp als dit te spreken op een ochtend waarop ik hierheen gekomen ben om de zieken te bedienen. Maar er is een grotere ziekte dan fysieke ziekte. En het is veel belangrijker dat we in orde zijn voor deze grote gebeurtenis die weldra op het punt staat plaats te vinden, dan dat we zelfs in de Here zouden zijn ontslapen, wat de dood betekent, zoals we weten.

⁶ Het is beter om gereed te zijn. Ik zou liever een ziek mens willen zijn die gereed is met de Here, dan een gezonde mens die niet klaar is om naar de Here te gaan. Maar hoe het ook moge zijn, God wil graag dat we zowel gezond als gereed zijn, naar ziel en lichaam. Want Hij vergeeft al onze ongerechtigheden en geneest al onze ziekten. Hij stierf voor een meervoudig doel.

En dan denk ik vandaag aan dit onderwerp over "**De plotselinge en geheime...**" Daar houd ik van. God is... Mensen leven vandaag de dag alsof... net voor de komst van de Here Jezus, alsof Hij van plan is om een legioen engelen naar beneden te sturen naar alle kranten om een jaar lang of zo aan te kondigen over heel de wereld in de krant:

"Op *die en die* dag zal Jezus komen." En om het over de radio rond te bazuinen, en op televisie te tonen, en overal, exact de dag en exact het uur dat Hij zou komen. Nu, dat is de wijze waarop mensen vandaag leven.

⁷ Maar God heeft in Zijn Woord gezegd dat het zou zijn als het komen van een dief in de nacht.

Als het *zo* zou zijn, zouden de mensen zeggen, zoals de wereld vandaag denkt: "Oh, nu, er is nog genoeg tijd. Ik zal... Het zal goed aangekondigd worden en..." Maar ziet u, het is aangekondigd, maar het is een geheime aankondiging. Het is alleen voor degenen die het willen horen. Voor hen die bereid zijn er rekening mee te houden en die de Here ook liefhebben. Ik denk er nu aan wat Paulus zei toen hij zei: "De kroon der rechtvaardigheid wacht op mij, die de Here, de rechtvaardige Rechter, mij zal geven op die dag." En toen stopte hij. Viel het u op? En zei: "Niet alleen mij, maar aan allen die Zijn verschijning liefhebben." Als we Zijn verschijning liefhebben...!

⁸ Gewoonlijk denken de mensen in de wereld vandaag over het verschijnen van de Here als een verschrikkelijk angstwekkend iets. "Oh, de wereld zou aan z'n einde kunnen... Spreek me er niet over", zullen ze zeggen. Zij willen van deze dingen niets weten. Ze geven er niet om, ze leven alleen voor de dag van vandaag. Maar zij die de Here liefhebben, hebben Zijn verschijning lief.

Wat als een van uw geliefden, enkelen van u oudere mensen, als uw moeder is gestorven, of uw vader, of uw baby, en ze zouden vele jaren geleden zijn gestorven, en u wist dat ze op elk moment konden verschijnen? Nu, u zou het huis helemaal schoongemaakt hebben. U zou gewoon klaar staan en de weg afkijken naar elke koplamp die de hoek om kwam. U zou denken dat ze daar aankwamen.

⁹ Nu, zo zou de gemeente moeten wachten op de komst van de Here: alles in orde, alles klaar, alles ingepakt en klaar om te gaan zodra Hij komt; want het zal in een moment zijn, in een oogwenk zijn. Probeer maar eens de tijd te tellen hoe lang het duurt om met je oog te knippen. Zo snel zal de opname van de gemeente plaatsvinden.

Weet u, de vijand gebruikt altijd de tactiek van de... die de Here gebruikt. Weet u, toen hij zag dat God een rechtvaardige gemeente zou gaan hebben, en de dingen die Hij zou gaan uitvoeren, toen gebruikte de vijand dezelfde strategie. Hij heeft een kerk gemaakt, en hij heeft mensen die erg religieus zijn. En ze lopen gewoon precies op hun tenen zoals... zoals religieuze mensen, omdat hij weet dat de gemeente van

Christus op dezelfde wijze is.

¹⁰ En hij voert het uit in het militaire leven. Ik las een tijdje geleden een artikel over de plotselinge aanval op Pearl Harbor. Dat was nou niet bepaald een onverwachte aanval. Zij waren al gewaarschuwd dat de Jappen dat zouden gaan doen. Maar het trieste was, dat ze de waarschuwing in de wind sloegen. Ze hadden tekenen gezien, en het Japanse leger was zich aan het verzamelen, en de grote schepen werden met munitie geladen, en de dreiging hing in de lucht. En zij lagen precies in de linie voor de invasie, maar men negeerde het.

Zo is het vandaag met de kerk. De kerk ligt in de linie van oordeel. Maar ze negeren de komst van de Here. Dus het... U kunt dus Hem niet de schuld geven.

¹¹ Men zei toen het gerucht overal in Pearl Harbor werd gehoord namelijk dat de Jappen elk moment konden gaan aanvallen, en dat hun grote vloot uitgevaren was op de wateren der zee en langzaam maar gestaag naar Pearl Harbor bewoog, dat ze er alleen maar om lachten, en zeiden: "Oh, onzin, jullie doemdenkers, jullie overbezorgd stel, het enige waar jullie aan denken is moeite."

En in de nacht net voor de grote aanval de volgende ochtend werd er een grote danspartij, of een groot feest gegeven in Pearl Harbor zelf. En het maakte niet uit hoezeer men probeerde te zeggen dat de Jappen eraan kwamen, toch wilden ze van geen waarschuwing weten.

¹² Laten we hen voor een paar ogenblikken bekijken. Er werd een kleine radio nieuwsdienst uitgezonden. En in een klein stukje in een hoek van de krant, net zoals een genezingscampagne geadverteerd zou worden, op een klein plekje, stond dat de Jappen onderweg waren door de wateren der zee, een grote vloot ging die richting op. "Onzin," zeiden de anderen, "we geloven niet in zulke rommel. Waar probeer je ons bang voor te maken?"

¹³ En dan zien we dat de nacht nadert. Ik kan ze op de thuisbasis zien. In plaats van zich voor te bereiden... om de stad uit te gaan, waren de jonge meiden allemaal bezig hun nieuwe jurken aan te trekken enzovoort. Zij gingen naar dit fijne grote vreugdefeest toe dat ze zouden gaan hebben.

En ook de officieren van het leger waren bezig met het uitschrijven van verlofpasjes zodat al de soldaten dit feest, dit drinkfestijn, konden bijwonen. En de vrachtauto's brulden en bromden, hun beste bier binnen brengend, en hun wijn en dergelijke voor dit feest. En al die

tijd was de Japanse vloot onderweg daar naar toe, en ze faalden om de waarschuwing te horen.

Toen de zon begon onder te gaan, en ze zich met z'n allen in deze grote kroeg hadden verzameld; misschien ergens in een hoek waar de barkeeper de bar aan het schoonmaken was, of zoiets, zei hij zoiets als dit: "Zeg, heb je het gerucht gehoord?"

"Nee, ik geloof van niet", zei de man waartegen hij sprak.

"Oh, ze zeggen zoiets als dat een Japanse vloot deze kant op komt."

En toen onderbrak iemand anders het gesprek. En een jong domgrietje sprong daar op, zette haar voet op de bar, en zei: "Jullie droefgeestige watjes, weten jullie niet dat we hier zijn om een goeie tijd te hebben en niet om te praten over oorlog?"

¹⁴ Is dat niet precies de wijze waarop de wereld vandaag spreekt over de komst van de Here! "Jullie ouderwetse zeurpieten, achtergeblevenen, waarom kleden en gedragen jullie je en doen jullie op die wijze?" Maar wij zien uit naar die geheime plotselinge verschijning van de Here. Want er hangt iets in de lucht, een boodschap van de Heilige Geest die ons vertelt dat de komst op handen is.

Toen dat grote feest bezig was, en oh, het moet die nacht iets verschrikkelijks zijn geweest. Want er wordt gezegd dat ergens tijdens die nacht, dat ze een jonge dame... een prachtig gebouwd jong meisje namen, en haar van kleding ontdeden, en haar in een klein wagentje stopten met alleen een lap ondergoed aan, en haar de straat door duwden enzovoort, terwijl ze gewoon een geweldige tijd hadden. En al die tijd wonnen de Japanners meer grond, kwamen steeds dichterbij.

En de volgende ochtend toen de mannen op hun post moesten staan, van de vliegtuigradar-apparatuur enzovoort, die de hele nacht dronken waren uit gegaan en om deze vrouwen hadden gehangen, enzovoort, de volgende ochtend waren ze zo aan het doezelen en uit hun normale doen door het grote feest, dat ze op het werk door de slaap bevangen werden.

¹⁵ En ik ben bang dat het op dezelfde manier zal gaan bij de komst van de Heer. De kerk is zo bezig met en dronken van de zorgen van de wereld, dat ze in slaap gaan vallen op de post van plicht bij het komen van de Here.

Toen vlogen over de stad de vliegtuigen, en de bommen werden geworpen. En ze verwoestten die stad tot op de grond. Waarom?

Omdat ze geen acht wilden slaan op de waarschuwing en die jonge dame, evenals de overigen, werd, toen deze brute Japanse soldaten binnen kwamen rennen, verkracht op straat, en in stukken gesneden met messen nadien, enzovoort. Want als je geen acht slaat op de waarschuwing, blijft één ding over; dat is oordeel.

Oh, als er ooit een tijd was dat dit Amerika op z'n diepste punt was, juist nu door z'n immoraliteit, door z'n onverschilligheid... Het Evangelie is gepredikt van kust tot kust. En tekenen en wonderen zijn volvoerd, en grote wonderwerken werden gedaan; en continu gaan ze door met hun braspartijen, drinken, het niet willen weten, er de draak mee steken.

¹⁶ Wat we buiten de tweehonderdduizend preekstoelen in Amerika, van Protestantse kerken, nodig hebben vandaag in deze preekstoelen, zijn profeten van de Here die niet bang zijn om Gods donderslagen van oordeel uit te bazuinen over deze generatie van zondige mensen tot wie we prediken. We hebben profeten zoals Jesaja nodig, die het uitriepen en zeiden: "Een boos geslacht...!" En hoe hij dat geslacht veroordeelde en hun vertelde van de komende oordelen.

Maar vandaag zijn er teveel van onze predikers bang om die dingen te zeggen. Ze zijn bevreesd om een direct waarschuwingsgetuigenis te geven, want het zou voor enkelen het einde van hun baan betekenen. Ze zouden hun denominatie moeten verlaten, hun preekstoel moeten verlaten. En ze zouden misschien eruit moeten gaan, misschien een andere positie moeten innemen in een andere kerk, of zoiets. Maar het is gewoon al te erg dat we dat soort mensen in onze preekstoelen hebben staan.

We hebben mensen nodig zoals John Wesley uit de vroege reformatie, Maarten Luther. We hebben mensen zoals Paulus nodig, die bereid zijn om alles te geven en om zichzelf over te geven, zelfs als dit inhoudt dat ze van dit leven afgescheiden moeten worden, als een getuige van het ware Evangelie van Jezus Christus.

¹⁷ Wat er vandaag aan de hand is, is dat opleiding en verenigingen, en kleine fanatieke delicate zaken van de verenigingen en hun eigen gevoelens de plaats van de Heilige Geest in de kerk hebben vervangen.

Wat we vandaag nodig hebben, om het uit te schreeuwen tegen Amerika, zijn van God gezonden, door God gevulde mannen met de kracht van de Heilige Geest, die niet bang zijn om het uit te roepen tegen het verkeerde, die de mensen waarschuwen voor het naderende oordeel.

God zou op geen enkele wijze deze natie ooit aan het oordeel kunnen laten ontsnappen. Als God dat zou doen, zou Hij Sodom en Gomorra moeten laten opstaan en hun excuses moeten aanbieden dat Hij hen ooit heeft laten zinken toen ze zo'n slecht volk waren. Wij zijn geen uitzondering in Gods ogen. Vandaag is het zover gekomen, wat onze politiek betreft, wat onze regering betreft, dat het van hoog tot laag allemaal verrot is. Er is geen rechtvaardigheid meer, alleen nog in God.

Oh, we zeggen dat we op de V.N. vertrouwen, de Verenigde Naties. En amper vijf jaar geleden waren ze voor eenenvijftig procent communistisch, van al de naties van de V.N. Er is niets anders te vertrouwen dan het Woord van de levende God. We kunnen op niets anders vertrouwen, niet op de politiek.

¹⁸ Ik ben de afgelopen drie of vier maanden in een rechtszaak beland, flink onder vuur genomen. Men probeerde me te beschuldigen van het doen van iets verkeerd, door het geld voor de samenkomsten hier te overhandigen aan deze Tabernakel. Waarvan de raad van beheerders hier de declaratie ondertekend heeft. En er is geen enkel persoon die ooit mijn samenkomsten heeft bijgewoond aan wie ik niet publiekelijk heb meegedeeld dat dit geld dat in onze... in mijn samenkomsten gecollecteerd werd, aan deze kerk werd toegewezen. En nu zegt men, omdat ik het aan de kerk heb toegewezen, dat ik aan het proberen was om de overheid op te lichten en ze wilden me er twintig jaar voor geven in Fort Leavenworth, Kansas.

Ik zei: "Wat betekent die spreuk die op onze gerechtsgebouwen staat geschreven, 'rechtvaardigheid'? Het betekent dan zoveel alsof het er net zo goed niet was opgeschreven, terwijl ik elk ding wat uw eigen mensen me vertelden te doen, heb gedaan. En nu zeggen jullie dat die personen niet meer bij de overheid zijn."

¹⁹ "Hoe kunt u, u zult de ene zaak verklaren en bewijzen. Dan zullen ze hier weer iets anders opgraven." Niet alleen dat, maar ze zijn ook slappelingen. Ik deed deze bewering in het federale gerechtsgebouw. Ik zei: "Als het communisme Christendom in zich had, dan zou ik een communist zijn. Maar dat kan ik niet zijn, omdat ze het Christendom ontkent. Dus heb ik één hand om me aan vast te houden; dat is Gods onveranderlijke hand, wetende dat Hij waarheid en eer zal eerbiedigen. Dat zal moeten voortkomen in gerechtigheid."

Maar om u te laten weten dat er nergens hoop is, alleen in de komst van de Here...

Oh, wat een dag waarin we leven, wat een verschrikkelijke tijd, waarin elke natuurlijke zaak, zelfs de kerk zelf, de kerkmensen, de kerk denominaties, ze maken zich zo druk om hun kleine verschillen, zodanig dat ze zelfs niet meer met elkaar omgaan, en niet letten op de waarschuwing dat de komst des Heren op handen is.

²⁰ Mensen zoals Billy Graham en Jack Schuller, Oral Roberts en vele grote evangelisten, en Charles Fuller, die een invloed hebben over heel de wereld; zij doen alles wat ze kunnen om te waarschuwen voor de komst des Heren. Deze eigen mensen, deze mannen die proberen goed te doen, zijn de mannen die onze eigen regering tracht in stukken te scheuren.

Ik zei tegen iemand: "Meneer, achtentwintig jaren van mijn leven heb ik op het altaar van God gelegd, probeerend goed te doen. En ik wil dat iemand me in de ogen kijkt en me vertelt of ik ooit iemand in elkaar heb geslagen, of ooit iets in mijn leven heb gestolen. Door Gods genade ben ik zuiver."

Dat betekent niet meer voor hen dan de knip met je vinger. "Je bent hoe dan ook schuldig. En je bent een dictator in je kerk. Je knipt met je vinger, en je kerk voert uit wat je hun vertelt om te doen."

Oh, ik zei: "Hoe onrechtvaardig kunnen mensen zijn?"

Hij zei: "U gaf mensen giften toen hun huizen waren afgebrand. Hier zijn uw cheques waarmee u weduwen honderden dollars gaf en hun schulden betaalde, en andere dingen zoals dat." Hij zei: "Ging u naar uw kerkenraad en heeft u hen verteld dat u dat ging doen?"

Ik zei: "Nee, meneer."

"Waarom deed u dat niet?"

Ik zei: "De Here vertelde me in Zijn Woord: 'Laat je linkerhand niet weten wat je rechter doet.'"

Hij zei: "Dan probeer je je zaak te bepleiten door een Bijbel, maar wij beoordelen jou door een wet."

Ik zei: "Welke wet is het hoogst, die van een mens of van God?" Ik zal Gods wet nemen.

²¹ Slechts een paar... twee jaar geleden... Ik was op vakantie geweest, ik was op weg naar huis.

Hier in Indiana is de wettelijk toegestane snelheid honderd kilometer per uur overdag en... Dat is op de vrije snelwegen, de autosnelwegen. En het is negentig kilometer per uur 's nachts nadat

de zon is onder gegaan. Dat is zo in Kansas; zo is het in Illinois; zo is het in Colorado; zo is het in Idaho; zo is het in Wyoming. En ik was op weg naar huis, na enkele dagen in een sneeuwjacht te hebben gezeten, in een hevige sneeuwstorm. En ik had juist een eland bij me, en ik was onderweg naar huis om hem aan mijn vrienden te geven. En ik moest me haasten om een andere sneeuwstorm voor te blijven die vlak achter me was, anders zou ik weer oponthoud hebben en zou het vlees bederven.

En ik reed Wyoming uit, kwam Nebraska binnen. Ik was daar ongeveer vijfenveertig kilometer binnen op de weg. En plotseling keek ik achterom en ik zag het rode licht van een politie. En ik was nog nooit van m'n leven aangehouden, dus reed ik gewoon door. Ik keek; ik reed negentig kilometer per uur, buiten de bebouwde kom, op vijfenveertig of vijfenvijftig kilometer van enige stad, en reed gewoon door op de snelweg, een grote vierbaans autosnelweg.

²² En ik zag dat ik negentig kilometer per uur reed; ik keek achterom en hij bleef achter me rijden. En ik hield het gewoon in de gaten, en ik zag het rode flikkerende licht, en ik dacht: "Nou, waarom passeert hij me niet; hij heeft genoeg ruimte?" En ik bleef wachten, ik draaide mijn raam open en ik hoorde een sirene. "Nou", dacht ik, "het is afgelopen met mij voor zover ik het kan begrijpen." En hij kwam me inhalen en stopte me.

Ik stapte uit de auto; ik dacht: "Misschien is het een bericht dat ik niet op de radio heb opgevangen, misschien van thuis, mijn vrouw of familie." Ik stapte uit die auto, zo onschuldig als ik maar kon zijn.

Hij zei: "Ik veronderstel dat u zich afvraagt waarom ik u heb aangehouden."

Ik zei: "Ja, meneer."

En hij zei: "U overtrad de toegestane snelheid." Hij zei: "Weet u hoe hard u ging?"

Ik zei: "Ja, meneer." Ik zei: "Ik reed negentig kilometer per uur."

Hij zei: "Dat klopt. En dat is tegen de wet."

Ik zei: "Is het geen honderd per..."

"Nee, meneer," zei hij, "het is hier tachtig. U reed tien kilometer boven de snelheidslimiet."

"Oh," zei ik, "het spijt me zeer. Dat was niet met opzet."

Hij zei: "Geef me uw rijbewijs; laat me uw bewijs alleen zien." En

ik nam hem uit mijn broekzak. Zodra hij dat woord 'Eerwaarde' zag, schoten zijn ogen vuur. Hij graaide zijn boek te voorschijn en begon voor mij een bon uit te schrijven ter waarde van vierentwintig dollar en vijftig cent.

Ik zei: "Gaat u mij een bon geven?"

Hij zei: "U heeft gelijk, ik ga u een bon geven."

"Nou," zei ik, "meneer, dat is in orde, maar ik zag nergens iets."

Hij zei: "Oh, er staat een bord net buiten de staatsgrens. U had het moeten zien!"

"Tja," zei ik, "ik heb in een sneeuwstorm gezeten vier dagen lang en waarschijnlijk heb ik het nooit gezien, meneer."

En hij zei: "Oké, hebt u enig los geld bij u? "

Ik zei: "Net ongeveer twaalf dollar."

"Nou," zei hij, "dan zult u *hier* blijven totdat u het betaalt." Het was ongeveer tien uur 's avonds, of elf.

Ik zei: "Meneer..." Ik vertelde hem alles wat fout was gegaan, en van het vlees enzovoort. Dat betekende totaal niks voor hem. Dus moest ik een verklaring te-goeder-trouw tekenen dat ik hun het geld zou toesturen.

²³ Toen ik thuis kwam schreef ik de rechter van de kleine stad, de kleine edelman aan wie ik het moest sturen, en ik vertelde hem, ik zei: "Meneer, ik heb twintig... ongeveer vijfentwintig jaar," toentertijd, "zesentwintig jaar in de dienst van de Here gestoken om te proberen criminelen tot bekering voor de Here Jezus te krijgen, gepoogd om uw leven als ambtenaar te beschermen, gepoogd om betere leefgemeenschappen te maken, en een betere plaats om in te leven, en fatsoen voor onze gezinnen. Ik heb twintig en nog wat jaren in die dienst gestoken. En daarnet ben ik over de streep bij u gegaan. Ik heb het gevoel dat u me ervoor zou moeten vergeven." Ik zei: "Maar uw agent wilde dat zelfs totaal niet in overweging nemen. Misschien wordt hij verondersteld om dat zo te doen, en zijn plichten uit te voeren. Maar ik vraag het u, als rechter; het is niet het geld, het gaat om het principe. Mijn eerste bekeuring die ik ooit moest betalen, die moet komen van het geld dat de mensen van de kerk me geven om van te leven." Ik zei: "Als u zo vriendelijk zou willen zijn om me hiervoor te vergeven, zal ik dat waarderen. Hoe dan ook, hier is de cheque die notarieel bekrachtigd is, zodat u zult weten dat het in orde

is."

Broeder, hij ondertekende hem gewoon met zijn naam en incasseerde hem in koelen bloede. Waarom? Waarom? Vervolgens, door verrotte politiek, en religieus vooroordeel laten ze sommigen vrijuit gaan terwijl ze een moord hebben gepleegd. Alstublieft.

God zal Zijn gemeente niet veel langer laten bestaan te midden van zulke toestanden. De wereld is bedorven. De politiek is bedorven. En de kerk is bedorven.

²⁴ Wat we nodig hebben om daar meer aan te doen, is om met Godvrezende mensen samen te komen en de Naam van de Here aan te roepen. Dat is wat de Branham Tabernakel zou moeten doen. Oh, ik zou... als ik gewoon kijk en zie dat ik een heleboel voor de boeg had. En als ik eraan denk hoe we moeten benadrukken wat voor kant de gemeente opgaat! Hoe ze de morele waarden van de mensen naar beneden halen; hoe ze hen laten leven, en naar de danspartijen gaan en naar rock 'n' roll, en zich kleden op elke wijze die ze willen enzovoort, en toch nog steeds precies zo doorgaan; predikers die compromissen sluiten.

Wat we nodig hebben zijn ouderwetse, door God gezonden, van de hemel geboren predikers die de waarheid zullen vertellen ongeacht of het iemand kwetst. Zoals Johannes, die zei: "De bijl ligt aan de wortel van de boom; en elke boom die geen goede vrucht draagt wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen." We hebben predikers nodig, zulk soort profeten, die ze zullen bombarderen en de oordelen van God als munitie gebruiken om deze bedorven toestand waarin we leven in stukken te hakken.

Je kunt nooit van zonde afkomen door het op de schouder te kloppen. Je kunt nooit van zonde afkomen door mensen op te leiden. Onze programma's zijn stuk gegaan en hebben gefaald. Er is slechts één remedie voor de zonde. En Christus is die remedie. En niet Christus door intellectuele belijdenis, maar door de doop van de Heilige Geest tot een nieuw leven en een wedergeboorte. Dat is de enige oplossing voor zonde. De enige remedie voor onze natie, de enige remedie voor onze gemeente; het is de enige remedie voor de mensen.

²⁵ Hier enige tijd geleden... ik denk dat vele van jullie, die reizen, daar zijn geweest; ik ben daar vele keren de nacht overgebleven, op reis naar het westen, waarheen ik volgende week moet gaan als ik toestemming krijg van de regering om te gaan... Ze houden me hier. Als ze me wegzenden zouden ze me precies hier kunnen krijgen. En

ik moet naar een paar samenkomsten gaan daar aan de westkust. En zo de Here wil, zal ik door deze kleine stad, genaamd West-Memphis, Arkansas, heentrekken. Het is net aan de andere zijde van de rivier van Memphis, Tennessee. En in deze plaats wilden ze tweeëneenhalf miljoen dollar uitgeven aan een renbaan, om te gokken. Tweeëneenhalf miljoen dollar om je te verlagen, en jezelf te bedriegen, en om zielen naar de hel te sturen. En dan mannen zoals Billy Graham, Oral Roberts en mijzelf, die lijden voor de zaak van Christus, op te pakken voor het legitiem toewijzen van geld aan een kerk, en ze willen twintig jaar cel te geven. Het is altijd de wens van de wereld geweest om op die manier te handelen.

Ik zei: "U... Ik heb broeders die in de staatsgevangenis hebben gezeten."

En één van de procureurs zei: "Heeft u broeders in de staatsgevangenis?"

Ik zei: "Die heb ik zeker gehad."

Hij zei: "Wie waren dat dan?"

Ik zei: "Eén van hen was broeder Johannes in Alcatraz, op het eiland Patmos. En de ander was broeder Paulus in de Romeinse staatsgevangenis. En broeder Daniël zat ook in de cel. En broeder Jozef, omdat hij van iets beschuldigd werd waaraan hij geen schuld had, diende jarenlang, proberend een echte dienstknecht voor Potifar te zijn; en diens vrouw beschuldigde hem en hij werd veroordeeld en jarenlang in de gevangenis gezet, zodat zijn bakkebaarden en zijn haren helemaal uitgroeid waren, zodat hij zelfs niet eens... Ze moesten hem zelfs scheren voordat ze hem voor de farao brachten." Zeker. Waarvoor? Voor iets verkeerd? Voor de zaak van Christus, precies. En dan tweeëneenhalf miljoen dollar spenderen voor een renbaan om te vervuilen, en te vervloeken, en zielen naar de hel te zenden... Sprekende over God die spoedig komt...

²⁶ Maar de mensen van Arkansas hebben er iets aan gedaan. Elke kerk, ik dacht negen of tien verschillende denominaties in die gemeenschap, ze kwamen allemaal samen en zeiden: "Het is verkeerd. En we willen het niet hebben." En ze organiseerden een gebedssamenkomst. En zij hielden een kordon van gebed, elk uur van de dag, en elk uur van de nacht. En toen de rechters en de staatslieden de volgende morgen allemaal naar het gerechtshof gingen om de zaak te beslechten, of ze het zouden gaan bouwen of niet, toen werden ze tegemoet getreden en de zaak werd verslagen. Gebed verandert

zaken.

²⁷ Het maakt me niet uit hoe verrot de wereld is, hoe verrot ons land is, onze natie, onze mensen; ons gebed verandert dingen. Maar wij zijn niet meer geïnteresseerd in gebedssamenkomsten. We hebben zoveel andere dingen te doen. Tenminste dat denken we. En toen, dat niet alleen, dat die renbaan werd afgewezen, maar er werd ook opgetekend dat men in de staat van Arkansas iets dergelijks nooit meer in de komende jaren zou toestaan. Waarom? Omdat de mensen die bij Zijn Naam werden geroepen bijeen waren gekomen en waren gaan bidden.

Oh, wat we vandaag nodig hebben is een samenroepen, een klaarmaken, en niet een leunen op de prediker; maar u, als een individu voor God, maak u zelf gereed voor de komst van de Heer om te ontsnappen aan al dit verderf. Het geeft niet hoe ze je noemen, en welke maatregelen ze nemen, dat verandert God totaal niet. God zal het toch doen. Hij is afhankelijk en wachtend op ons. Oh!

²⁸ Sommige mensen zeggen: "Nou, ik ga naar de kerk op zondagochtend. Ik luister naar onze herder, die een fijne prediker is." Dat is goed. Ik waardeer dat in u, of in Amerika, de wereld, wie het ook is. Maar er is meer voor nodig dan een goede boodschap vanaf de kansel. Uw leven moet gereed komen. U moet gereed komen. In Openbaring het negentiende hoofdstuk en het zevende vers zei de Bijbel, sprekende over de bruid van Christus: "Zij heeft zichzelf gereedgemaakt." Ze maakte zichzelf gereed. En u, als lid van deze bruid, moet uzelf klaarmaken.

²⁹ Een tijdje geleden was een prediker aan het prediken. En daar was een man die al, oh, een behoorlijk lange tijd naar zijn kerk kwam. En hij kwam die ochtend naar voren naar het altaar, en hij zei: "Voorganger, ik wil nu graag mijn getuigenis geven van mijn overgave aan de Here Jezus, wat ik afgelopen nacht heb gedaan."

En de voorganger zei: "Nou, ik ben zeker blij om dat te horen, Jan, te weten dat je besloten hebt om uiteindelijk te komen en jezelf aan de Here te geven, want we willen je gevoelens niet kwetsen, maar we weten dat je erg slecht bent geweest, en we weten dat je je gezin slecht hebt behandeld. Je gokte je geld er doorheen, en je gaf het uit aan drank, en je leefde een verschrikkelijk leven; en je gezin bleef zonder iets achter. En het maakt mijn hart blij deze ochtend om te weten dat je nu naar voren bent gekomen om jezelf over te geven aan de Here Jezus, om een ander persoon te worden, om Hem te dienen."

Hij zei: "Dank u, voorganger."

Hij zei: "Dan nu wat... Ik wil je iets vragen. Welke prediking heb ik gepredikt, of welke tekst heb ik gebruikt, of welk lied van de kerkliederen werd er in de kerk gezongen, die je liet besluiten om dit te doen?"

En toen de man hem in zijn gezicht keek, zei hij, terwijl de tranen over zijn wangen rolden: "Voorganger, het was geen enkele van je predikingen, hoewel ze goed waren. Het waren niet de koren die zongen of de speciale liederen, hoewel ze goed waren."

Hij zei: "Zou je dan deze samenkomst willen vertellen waarom je deze beslissing hebt gemaakt?"

Hij zei: "Ik werkte met een man die een Christen is, en ik heb hem voor alles uitgemaakt. Ik heb hem 'heilige roller' genoemd. Ik heb hem een religieuze fanatiekeling enzovoorts genoemd, en het kon hem niets schelen. Maar hij leefde zo'n leven dat hij op het laatst een plaats in mijn hart had gewonnen, dat ik zoals die man wilde zijn. En dat is de reden dat ik hem vroeg om me tot Christus te leiden. Ik wilde de Christus die hij dient."

³⁰ Ziet u, God werkt zeker door de voorganger om Zijn gemeente gereed te krijgen. Hij werkt door de liederen om Zijn gemeente gereed te maken. En Hij werkt door jou om Zijn gemeente gereed te krijgen.

Als uw voorganger zou falen en voortdurend in gebreke zou blijven, zou u voor uzelf naar een andere voorganger op zoek gaan. U zou dat meteen gaan doen. Als uw koor niet juist zou zingen, of uw solo's waren niet juist, dan zou u tegen de dirigent zeggen, degene die de muziek heeft: "Laat hen niet meer zingen. Ze maken me gewoon nerveus als ze zingen."

Maar wat als het u aangaat als een individueel persoon? Hoe faalt u in uw dagelijkse leven? Hoe stemt u overeen met God – wat God u vertelt om een schijnend licht te zijn dat op een heuvel is gezet. Niemand kan die weg voorbijgaan, als hij op uw weg is, zonder iets van Jezus te herkennen. Wat voor soort leven leeft u? Zo'n soort dat gemeen is, beschuldigend, en boos maakt, onverschillig? Of kunt u spreken over de vrede en de liefde die u heeft gevonden in Christus? "Zij heeft zichzelf gereed gemaakt."

³¹ Ik was u de goddeloosheid aan het laten zien maar de tijd zou me ontbreken om door de tijdperken heen te gaan en aan te tonen, van elke tijd, zoals in Babylon in de nacht van de bandeloosheid, en van de

dansfeesten, en van het drinken, enzovoort, wat er toen gebeurde. En door alle tijdperken heen is het op die wijze geweest. In elk tijdperk had God profeten als donderslagen, en tekenen en wonderen om de zaak te midden van alle populariteit te veroordelen en om alleen voor God te staan.

Niet alleen dat, maar wat als ik zou spreken over de tijd van kleine Stefanus: geen profeet, geen herder, gewoon een lid van het lichaam van Christus. Hoe deze kleine kerel die morgen voor de Raad van het Sanhedrin stond en tegen hen sprak die hem aan het veroordelen waren, en zei: "Jullie stijfnekkigen, onbesnedenen van hart en oren, jullie wederstaan altijd de Heilige Geest; zoals jullie vaders deden zo doen jullie ook." Hij was geen voorganger.

U kunt er niet van uitgaan dat uw voorganger alles moet doen. U kunt niet verwachten dat uw raad van beheerders het allemaal moet doen of de raad van diakenen. U moet uzelf gereed maken. Het is een individuele aangelegenheid.

En herinner u, Zijn komst is zo plotseling dat de gemeente in een oogwenk zal weggaan. En als we aan elke kant zonde zien en aankomend oordeel, en de slagschepen van Gods toorn zien aankomen, hoe zullen we hieraan ontsnappen?

³² Tekenen verschijnen. Jezus is komende. En grote wonderen worden verricht. Elke mijlpaal wijst naar Zijn spoedige verschijning en het zal in een ogenblik gebeurd zijn.

Hoe staan we er vanochtend voor als we inventaris opmaken? Als tegen ons vanochtend gesproken zou worden, en de Here Jezus zou vanochtend van de hemelen afdalen met een geroep en de bazuin van God, zouden wij gereed bevonden worden als een kerkelijk lichaam? Zouden wij gereed bevonden worden als individu om verenigd te worden met degenen die uit de dood zijn opgestaan, die van zich bewezen hebben gereed te zijn? Ongeacht of we klaar of niet klaar zijn, de Here Jezus zal hoe dan ook op het toegewezen tijdstip komen. We moeten ons klaar maken en we moeten het nu doen. Er is geen tijd om te wachten. We moeten de tijd benutten en gereed zijn.

³³ Enige tijd geleden, nog één verhaal, vlak voor we sluiten, dat me trof toen ik het vele, vele jaren geleden heb gehoord...

Deze geheime komst van de Here, het plotselinge geheime weggaan van de gemeente... Let op! "Er zullen er twee in het veld zijn; Ik zal de één meenemen en de ander achterlaten. Er zullen er

twee in bed liggen; Ik zal de één meenemen en de ander achterlaten." Dat toont aan dat de komst van de Here niet slechts in een bepaalde uithoek zal zijn, maar het zal universeel zijn. "Eéntje zal op het land aan het werken zijn"; overdag. "De ander ligt in het bed te slapen", aan de andere kant van de wereld. Het zal een universele opname zijn. En het zal met een geroep komen, met de stem van de Aartsengel. En de bazuin van God zal klinken, en de doden in Christus zullen opstaan. En ze zal in het geheim weggenomen worden. Oh, ik houd daarvan. De geweldige Bruidegom komt, en de bruid heeft zichzelf gereed gemaakt, wachtend op dat geheime moment dat ze zelf zelfs niet kent, maar ze is gereed en aangekleed, en wacht erop.

³⁴ We zien Zijn wegwijzers in de wereld, dat ze klaar is voor het oordeel. We zien tekenen en wonderen in de gemeente, geweldige dingen gebeuren er. Wat voor een soort volk zouden we moeten zijn? Gereed op dit moment, want we weten niet wanneer Hij zal komen. "Weest gij ook gereed want gij weet niet op welke minuut of uur uw Here komt." Wees gereed, want u kunt zich dan niet meer gereed maken, want Hij zei dat u het niet zou kunnen.

³⁵ Hoevelen van u, misschien allemaal, hebben over de maagden gelezen? Sommigen waren wijs en sommigen waren dwaas. "*Maagd*" houdt *reinheid* in. Zij waren allen goede mensen, elk van hen maagd, geheiligde vaten van God. Maar diegenen die olie in hun lamp hadden gingen binnen. En de anderen werden buiten gehouden. Ze waren allemaal maagden; allemaal. Mensen waarop u uw vinger niet zou kunnen leggen voor iets verkeerd. Ze geloofden allemaal in de komst van de Heer. Ze waren gereed om Hem tegemoet te gaan, maar sommigen van hen lieten hun olie eruit gaan.

Laat dat niet bij u zo zijn. Houd olie in uw lamp. Olie is de Geest, de Heilige Geest. Laat het nooit uit u wegstromen. Als u voelt dat uw liefde wegsterft, uw oprechtheid tegenover Christus en Zijn zaak, ga gauw naar Hem toe, Die de Oliebron heeft en koop voor uzelf een vervulling van de Heilige Geest.

Onze natie is verloren, moreel vervallen en geruïneerd. Onze politiek is corrupt en verrot. Onze leiders... Oh God, wat zouden we eraan kunnen doen? U kunt een goede man binnen brengen, en hij komt eruit als een crimineel.

Er is er slechts Eén die we kunnen binnen brengen, dat is de Here Jezus. Laten we ons gereed maken voor Zijn komst.

³⁶ Ik wil u een kort verhaal vertellen dat ik enkele jaren geleden heb

gehoord, terwijl we afsluiten. De plotselinge, snelle opname van de gemeente... Welnu, u zegt: "Bepaalde dingen zullen gaan gebeuren, dan zal ik me gereedmaken." Maak u nu gereed! Ik heb u zojuist verteld over Pearl Harbor en over vele plaatsen waar ze weigerden om de waarschuwing te horen. Ze weigerden ernaar te luisteren. Niets anders bleef er over dan Goddelijk oordeel voor de mensen. Welnu, alles wat niet in Christus zal komen, zal onder Gods toorn en Goddelijk oordeel vallen. Laat dat u alstublieft niet overkomen.

Ongeacht waar de Branham Tabernakel ooit op uitdraait, zorg ervoor dat het u niet overkomt. Weest u een dienstknecht van Christus. Ongeacht wat de kerkwereld doet, weest u een dienstknecht van Christus. De keuze ligt niet bij de Branham Tabernakel, ook ligt de keuze niet bij enige andere kerk; de keuze ligt bij u als een individu om gereed te zijn bij de komst van de Here. U moet klaar zijn. Ik moet klaar zijn. Ik ga mijn eigen stappen na; de keuze is aan u om uw stappen na te gaan. Laat de mijne met rust, ik laat de uwe met rust. U moet uw kleding gereed maken.

³⁷ Er was eens een grote veefokker, en hij bezat een gigantisch grote boerderij, ver weg in het noordelijke deel van Colorado, dichtbij de bergen.

Zoals u allen weet heb ik in mijn leven een beetje in het boeren leven gezeten zoals het bijeen drijven van vee enzovoort. Eén van de keren dat ik het uitriep tot God, was toen ik op een stel Texaanse sporen zat, met een geweer op het zadel liggend, en een pistool aan mij zij, toen ik die bomen hoorden waaien; het klonk alsof een stem zei: "Adam, waar ben je?" Toen ik omhoog naar de sterren keek en ouwe Slim, een oude cowboy van daarginds in Texas, hoorde blazen op een kam met een stukje papier:

Daar aan het kruis waar mijn Redder stierf,
 Daar was het waar ik het uitriep om reiniging van zonde;
 Daar werd aan mijn hart Zijn bloed aangebracht;
 Glorie voor Zijn Naam!

Ik trok de deken over mijn gezicht en probeerde mezelf te verbergen, want God keek naar beneden vanaf deze heuvels. Het was op een van die boerderijen waar de grote veebedrijven hun vee kochten, en ze de bergen in dreven, en ze eruit haalden nadat de kalveren waren geboren in het najaar en ze brandmerkten en enkele van de oude kudde verkochten, en de stieren enzovoorts. En verder

gaand naar de... hun grote kudden vee bijeen verzamelend...

³⁸ En op deze bepaalde boerderij, de eigenaar, of de opzichter, wat we daar het hoofd, de voorman noemen, had ongeveer vijf dochters. Ze waren allemaal prachtige vrouwen, jong, ongehuwd. En er was daar een kleine dame die een nicht was van deze meisjes. Haar vader en moeder waren beiden overleden. Ze werd daarheen gebracht om te leven bij haar oom. En die meisjes, ze waren gekleed in die fantasieachtige soort van geplooiden jurken, weet u. En zij namen deze kleine arme meid, en behandelden haar alsof ze een beest was. Haar deel was al het zware werk. Ze deed de afwas. Ze ruimde op. Ze maakte de bedden op. Ze moest het allemaal doen. En zij hingen rond met gelakte vingernagels en manicure, het spul voor op hun lippen, en helemaal opgedirkt, weet u wel, gewoon nuffig.

En in het bijzonder deden ze dit toen ze gehoord hadden dat uit Chicago de jonge ongehuwde zoon van de grote veehouder, aan wie de zaak toebehoorde, zou komen om de boerderij te bezoeken. O, zij tooiden zich met hun beste kleren! O, wat kleedden zij zich en maakten zij zich klaar voor zijn komst.

³⁹ En elke avond ging het gesprek erover, dat ze deze jonge man zouden gaan inpalmen om hem te huwen. Wie hem zou... Dan zouden ze de boerderij zelf bezitten, omdat de zoon erfgenaam zou worden van alles. Dus maakten ze zichzelf gereed.

Dus u ziet, er is een gereedmaken nodig. U maakt uzelf gereed door bij de kerk of iets te horen; dat is niet alles wat vereist wordt. U hebt Olie in uw lamp nodig. Ziet u? Alleen uw kleding, zeggende: "Wij zullen een grote kerk gaan bouwen. We zullen bij een betere denominatie gaan horen. We zullen hun een pijporgel voor de Here geven. We zullen pluche stoelen maken." Dat is niet wat God vereist.

Rechtvaardigheid is wat God vereist, van Zijn Zoon Christus Jezus. Dat zijn de kleren. Want de Bijbel zei: "De witte klederen waarmee zij versierd is, zijn de rechtvaardigheid der heiligen."

⁴⁰ Deze meisjes dachten dat ze zichzelf zouden gaan klaarmaken voor de komst van deze jonge man. Natuurlijk, deze arme kleine nicht... Dat doet me ergens denken aan een verstotene. U zou haar kunnen waarderen. Ze was een prachtige vrouw. Maar oh, tjonge, ze was een leuke meisje, maar ze werd niet eens onder hen in aanmerking genomen, niet eens als een familielid.

Nou, dat geeft ongeveer het ware beeld weer van de echte gemeente

vandaag, in de ogen van de denominaties: niet eens in aanmerking genomen, een groepje interkerkelijken, een stelletje uitgeworpenen.

Dus het arme kleine ding ging gewoon door met werken. En toen de jonge man arriveerde,... Zij wisten het niet, maar hij was op zoek naar een vrouw. Hij was die stadsmeiden helemaal zat, die gewoon allemaal opgetut waren, en, oh, u weet wel, die aan de bar hingen, en rondreden in Cadillac, en de verschillende dingen. Hij was ze gewoon zat. Hij dacht: "Ik trek erop uit naar het westen en ga op zoek naar een echt meisje, die een echte moeder voor mijn kinderen zal gaan zijn. Eentje die niet bij alle naaikransjes rondhangt, en de verenigingen, en dergelijke, maar die gewoon een echte moeder zal zijn." Wat vond hij toen hij daar aankwam? Niets anders dan hetzelfde als wat hij in Chicago had veroordeeld.

Ik vraag me af of de Here Jezus een gemeente zal vinden, een denominatie, gewoon een *kerk* genaamd, zonder olie in de lampen, niet gereed om te gaan? Oh, ze dragen mooie jurken; ze hebben de grootste kerken, de grootste *dit* en al deze dingen. Maar God wil dat niet. Hij wil u als een individu. Ze mogen de beste voorgangers hebben, ze mogen de fijnste raad van diakenen hebben, maar Hij wil u, met Olie. Hij komt om die met Olie gezalfde bruid weg te halen.

⁴¹ En toen hij, deze jongen, hiernaar keek, raakte hij ontmoedigd. En die avond hadden ze zoiets in de orde van... In die dagen, lang geleden, noemden ze het 'the Charleston', wat precies zoiets als rock 'n' roll is. En ze waren van plan om een van die grote feesten te vieren. Velen van uw mensen herinneren zich die oude charleston-dans die ze daar vroeger deden toen ik een kind was, toen ik daarginds was. En dus ze hadden allemaal hun kleine zwarte en witte kleren aan, weet u, om de... (Oh, men noemde het 'Charleston' en 'Black Bottom' [zwarte bodem – Vert]; zo noemden ze het.) En ze hadden deze twee-kleurige kleren, en ze deden deze dansen.

⁴² Maar deze jongen was misselijk van dat spul. Hij was op zoek naar een echt meisje. Dus sloop hij weg van hun feest. Hij hield ze in de gaten; hij ging binnen om naar ze te kijken.

Zo is er een andere Zoon die ik ken. Een andere Zoon zal naar uw kerk komen. Hij zal... de Zoon van God, Hij zal daar komen. Hij zal rondkijken; Hij zal naar uw fijne kleding kijken. Hij zal weten dat je een goed lid bent. Maar Hij zoekt iets anders dan alleen de gewone gang van zaken in de kerk.

Dus toen hij had rondgekeken, werd hij weldra zo ontmoedigd dat

hij de deur uitliep.

En toen hij terugging en in het maanlicht naar zijn slaapkamer liep, hoorde hij iemand zo'n beetje neuriën. Hij keek rond. En hier liep dit meisje met een zeer grote teil afwaswater, diep in de nacht, barrevoets, om het afwaswater weg te gooien. Zodra hij haar zag, zei het een of ander: "Dat is ze; dat is degene." Dus kruiste hij haar weg. En toen ze... Toen ze langs de omheining van het vee terugkwam, stond hij daar. En ze viel bijna flauw.

Hij zei: "Hoe gaat het met je?" En hij zei: "Hoe heet je?" En ze vertelde hem haar naam. En het was dezelfde naam als van de baas van de boerderij. Hij zei: "Dan kan ik niet begrijpen hoe dit... Is dat je vader?"

Ze zei: "Nee, ik ben maar een nichtje, begrijpt u. Mijn vader en hij waren broers. Ik heb wel dezelfde naam, maar ik... Dat is – dat is de baas."

⁴³ U mag de naam van een kerk hebben, u mag de naam van Branham Tabernakel hebben, of Methodist, of naar welke kerk u gaat. Daar gaat het niet om, vrienden. Kijk het gaat om iets anders; het is uw karakter; dat is waar God naar kijkt. U mag Methodist zijn; u mag Baptist zijn; u mag Presbyteriaan zijn. Daar gaat het niet om. Het is karakter waar God naar kijkt, niet gewoon een aards karakter, maar een 'Heilige Geest' karakter. "Deze tekenen zullen hen volgen die geloven", zei Jezus in het zestiende hoofdstuk van Markus.

En ze was zo geraakt dat hij zelfs met haar wilde spreken, en ze hield haar hoofdje naar beneden en ze rende het huis in.

Hij was daar voor een week of twee. En hij zocht overal om zich heen. En hij zei niets meer, maar hij bleef haar in de gaten houden. En de avond voordat hij wegging, hij zou de volgende ochtend vertrekken, gaven ze weer een groot feest. En hij keek naar haar uit. Hij kon haar niet vinden. Hij wist dat zij de afwas enzovoort moest doen, het smerige werk, en dat alles haar toebedeeld zou worden.

⁴⁴ En dat is de wijze waarop de echte gemeente van God het soms moet accepteren, het vuile werk, al de lasterlijke benamingen, en om alles wat gemeen is toegeworpen te krijgen. Maar zij is een geweldige gespikkelde vogel. Al de anderen vogels verzamelen zich en scholen samen rondom haar. Dat is goed. Haar naam is in het levensboek van het Lam. Ze zal haar grote vleugels op een dag uitspreiden voor een vlucht. Ze is klaar. Deze spikkels duiden op het Bloed van Christus die

op haar gesprenkeld zijn. U hebt het in uw Boek, de Bijbel, gelezen.

En deze jongen ving de kleine dame op die avond toen ze naar buiten kwam. Hij zei: "Ik heb je in de gaten gehouden. Niemand anders weet ervan, behalve ikzelf." Hij zei: "Ik ben hiernaar toe gekomen om een vrouw te zoeken. En van alles wat ik ooit heb gezien, voldoe jij aan de eisen." Hoe voelde ze zich? De zoon van de grote baas die haar nu vroeg of ze zijn vrouw zou willen zijn.

Stelt u zich gewoon eens voor hoe deze meisjes zich gevoeld moeten hebben toen ze uit het raam keken en hem de handen van dat kleine verachte nichtje zagen vasthouden, de man die ze geprobeerd hadden in te palmen met al hun grote fijne fantastische jurken, en voor wie ze zich zo aangesteld hadden.

En hij zei: "Wil je met me trouwen?"

"Oh," zei ze, "meneer ik ben het niet waard."

⁴⁵ Dat is de wijze hoe de echte kerk erover voelt. "Ik ben onwaardig, ik kan... Als ik alleen maar uw afwas mag doen, dan is het in orde." Bent u bereid om die plek in te nemen? Zou u in staat zijn om de afwas van het avondmaal te doen? Zou u bereid zijn om een fanatiekeling genoemd te worden? Of zou u gewillig zijn om de weg met de weinige verachten des Heren te nemen? Bent u bereid?

Bent u gewillig om op het werk getekend te worden? "Daar is een man; hij is een religieuze fanatiekeling; omdat hij niet wil drinken; hij wil niet roken; hij danst niet; hij gaat niet achter de vrouwen aan." "Daar is een vrouw die haar hoofd naar beneden houdt, en ze wandelt als... zo de stad door; zij is niet... Ze wil zich niet bij onze klikjes voegen." Bent u gewillig om de weg te nemen, om uzelf gereed te maken voor de komst van de Here? Als u hebt... Als u wilt, zult u op Zijn komst wachten. U zult blij zijn bij Zijn komst. Het zal niet iets verschrikkelijk zijn. Het zal het meest begenadigde moment zijn waar je maar aan kunt denken, de komst des Heren. "Al degenen die Zijn verschijning liefhebben..."

⁴⁶ Dus toen hij vertrok, vertelde hij haar dat hij terug zou zijn op een bepaalde tijd. Hij zei: "Als je begint te zien..." Het was winter. Hij zei: "Wanneer je deze bomen daar begint te zien uitbotten, dat de mesquitebosjes en dergelijke nieuw leven beginnen aan te nemen, dan zal ik terug zijn, rond de lente."

Ik begrijp, ik zou niet kunnen zeggen of het waar was, maar het meisje kreeg maar ongeveer één dollar en vijfenzeventig cent per week

voor haar arbeid. Maar ze spaarde er elke stuiver van. Waarom? Ze was zich aan het gereedmaken voor de bruiloft die zou gaan komen. Ze zette haar geld opzij voor haar bruidsjaпон. Want hij had gezegd: "We zullen precies hier op de boerderij getrouwd worden als ik weer kom." Ze spaarde haar geld het hele jaar op. Ze was gelukkig. Het maakte haar niet uit om de afwas te doen. Het maakte haar niet uit om de kleren te strijken, of om de slaapvertrekken schoon te vegen, of wat nog meer. Ze was verloofd met de baas van de boerderij.

Wat maken we ons druk om wat de wereld zegt, een echte Christen? Wat interesseert het ons als we veracht en verworpen moeten worden? "Gezegend zijn de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beërven." De Zoon van de Baas zal op een dag komen, en wij zullen naar een bruiloftsmaal gaan. Wat voor een verschil maakt het ons uit, wanneer u Zijn verschijning liefhebt.

⁴⁷ Nadat het alles... De dagen gingen voorbij. De kleine dochters, de kleine nichtjes maakten gekheid over haar, dansten om haar heen en deden van alles. "Wel," zeiden ze, "jij armzalig dom kind. Weet je niet, als hij... Wel, hij was net als alle andere mannen. Hij was je gewoon aan het plagen."

Maar de Zoon van God plaagt niet. "Tenzij een mens wederom geboren is, zal hij geenszins..." Het maakt me niet uit hoe goed u eruit ziet, hoezeer u tot de kerk behoort, wat uw status is in het land. U mag een politicus zijn; u mag in de federale regering zitten; u mag in de Katholieke, Presbyteriaanse, elke kerk zitten waarin je maar wenst te zijn, maar het is: "Tenzij een mens wederom geboren is, zult u niet binnengaan... En deze tekenen zullen hen volgen die geloven." Ik citeer alleen maar Zijn Woord.

⁴⁸ Uiteindelijk, toen het uur aangebroken was, begon ze te zien dat de knoppen aan de bomen begonnen te komen. Ze wist dat hij er op elk moment zou kunnen zijn. En hij had gezegd: "Ik zal het proberen te halen net bij zonsondergang, zodat we kunnen gaan trouwen en snel ervandoor kunnen gaan." En elke avond bij zonsondergang als ze... ging ze heen en maakte zichzelf helemaal gereed, trok haar kleine bruidsjurk aan en wachtte bij de poort.

En deze kleine nichtjes kwamen en lachten haar uit en maakten gekheid over haar en zeiden: "Jij arm dom onwetend kind, om te denken dat de man die dit bezit... Hij is de president, liever gezegd, van het bedrijf, dat zijn zoon een keukenmeid zou trouwen."

Hij keek uit naar deugd, niet kleren. Hij had genoeg geld om alle

kleren te kopen die nodig zijn.

Het maakt God niet uit hoe groot uw fantastische dingen zijn die u hebt. Hij bezit alles in de wereld. Hij wil deugdzaamheid. Hij wil iets wat echt is.

En zo uiteindelijk op een avond, terwijl zij daar stond en zij haar aan het uitlachen waren en grapjes over haar aan het maken waren en haar stonden te vertellen dat ze dom was... Opeens hoorden ze enkele hoefslagen naderen. Wat gebeurde er? Over de heuvels kwam een 'rijtuig' [Engels: buckboard – Vert]. Welnu, een 'buckboard' is een klein rijtuig, open van boven, erg populair in het Westen. En de paarden rinkelden allemaal en dergelijke. Over de heuvel komend kwam dit rijtuig aanrijden. En het stopte voor de poort. En zij rende. Ze zei: "Ik wist dat je zou komen."

⁴⁹ Zo zal de gemeente op een dag zijn. Ze wierp zichzelf in zijn armen, en hij zei: "Lieveling, ik had een man op deze boerderij geplaatst nadat ik ben weggegaan, afgelopen jaar, die me verslag heeft gedaan van alles wat je gedaan hebt."

God heeft een Man in deze tabernakel gezet vanmorgen. Hij wordt de Heilige Geest genoemd. Hij kent de geheimen van je hart. Hij weet alles wat je gedaan hebt of wat je denkt. Hij vertelt de Vader alles wat je doet. Hij brengt telkens verslag uit.

Hij zei: "En hij heeft me verteld dat je gewacht hebt, en gewerkt, en dat je geduldig gearbeid hebt, wachtend op mijn komst. Welnu, je bent een lange tijd een slavin geweest. Maar nu zijn je dagen van slavernij voorbij. Ik heb de prediker meegenomen. Precies onder deze roze sluier zul je mijn vrouw worden." Hij kuste haar, deed de trouwring om haar vinger, en nam haar op, en zette haar in het 'rijtuig', sloeg zijn arm om haar heen, en reed weg om zijn nieuwe grote paleis op Outer Drive in Chicago op te zoeken, naar het beste deel van het land, waar ze als zijn bruid kon leven.

⁵⁰ Waarom? Ze was gereed. Ze had geleefd als het type vrouw dat hij wilde hebben. Het vond plaats precies op een onverwacht moment.

En die plotselinge geheime komst des Heren; de wereld weet niet dat het zal gaan gebeuren, maar wij weten het wel. Het is op handen. Wees niet zoals de jonge dame waar ze de kleren van aftrokken in Pearl Harbor, u zult in schande ondergaan. Wees zoals degene die zichzelf gereed maakte, en haar deugden behield, en wachtte op de komst van de Here, want het zal in het geheim en plotseling gebeuren.

Terwijl u aan deze dingen denkt, laten we onze hoofden buigen tot Hem die komen zal.

⁵¹ Net voordat we tot Hem zullen spreken, elke man op zijn eigen wijze, elke vrouw, jongen of meisje... En terwijl ik tot Hem aan het spreken ben en weet dat Zijn geheime Vertegenwoordiger, Degene die u niet met uw ogen kunt zien, dus is Hij een geheime Vertegenwoordiger, de gezegende Heilige Geest in dit gebouw is. Zou u willen dat Hij u voor de Vader in herinnering zal brengen deze ochtend, dat u klaar wilt zijn als Hij komt om met Hem mee te gaan? Als u dit zou willen, zou u uw hand naar Hem willen opheffen? De Here zegene u. Ik geloof praktisch elke hand in het gebouw, de mijne ook. "Ik wil, Heilige Geest, dat U de Vader vertelt om op mij neer te zien. Dat ik de weg neem met Zijn verachte mensen; hoe graag ik wil gaan. Ik wil gereed zijn, en ik wil precies nu klaar zijn, omdat Hij zou kunnen komen voordat deze dienst voorbij is."

Naties vallen uiteen, Israël ontwaakt,
De tekenen die de profeten voorzegden;
De dagen der heidenen zijn geteld,
Met verschrikkingen bezwaard;
"Keert terug, oh verstrooiden, naar het uwe."

De dag van verlossing is nabij,
De harten der mensen bezwijken van vrees.
Wordt vervuld met Gods Geest,
Uw lampen schoongemaakt en helder;
Ziet omhoog! Uw verlossing is nabij!

De vijgenboom groeit;
Israël herstelt zich...

⁵² Oh God, de vijgenboom die zijn knoppen doet uitspruiten, Israël teruggekeerd als een natie. Toen ik onze herder vanochtend hoorde spreken om te bidden voor Israël, weet u niet dat dit het uitspruiten van de knoppen is? Hij moet komen op die tijd. Toen ik "Drie minuten voor middernacht" zag, dat artikel, het bekeek op mijn eigen camera, of projector in mijn souterrain, toen deze oude Joden, kreupel, en aankomende op boten en van alles, van overal op de wereld... De interviewer zei: "Bent u naar het vaderland gekomen om in het vaderland te sterven?"

Hij zei: "Nee, wij zijn gekomen om de Messias te zien."

De vijgenboom groeit;

(Kunt u het niet zien? De dag van verlossing is nabij.)

Valse profeten liegen,
 Gods Waarheid ontkennen zij,
 Dat Jezus de Christus onze God is;

(Kunt u niet zien waar we aan toe zijn?)

Maar wij zullen wandelen
 Waar de apostelen gelopen hebben.

De dag van verlossing is nabij,
 De harten der mensen bezwijken van vrees; (Denk eraan.)
 Wordt vervuld met Gods Geest,
 Uw lampen schoongemaakt en helder;
 Ziet omhoog! Uw verlossing is nabij!

⁵³ Here God, op dit geweldige moment waarin ik over deze kleine samenkomst kijk en rode gezichten en met tranen doorweekte wangen zie, zijn we ons ervan bewust dat de geweldige geheime Vertegenwoordiger dichtbij staat, de Heilige Geest. Nu, laat ons de weg van de weinige verachten des Heren nemen. Als er kleine bezwaren zijn in onze omgeving, onder de mensen, in de kerk, of waar het ook is, dat heeft niets met ons te maken. Wij zullen onze klederen niet meer bevuilen met dingen van de wereld. Want U zult op een dag komen, in een oogwenk, die plotselinge geheime opname van Uw gemeente. U zult eraan komen over de heuvels van de tijd, langs de regenboog aan de horizon, afdalend om de gemeente weg te halen. Want de Schrift zegt: "De bazuin van God zal klinken, en de doden in Christus zullen opstaan, en wij zullen opgenomen worden met hen in de lucht om de Here te ontmoeten, en om voor altijd met de Here te zijn. Daarom, mijn broeders, vertroost elkander met deze woorden." Laat dat diep doorklinken in de harten van deze samenkomst deze morgen. We zullen U prijzen, in Jezus' Naam. Amen.

Nadere informatie

Deze, en diverse andere in het Nederland uitgegeven predikingen van William Marrion Branham, kunt u aanvragen bij onderstaand adres:

Vrije Zendingshulp
Postbus 51121
3007 GC Rotterdam
Nederland

Met behulp van een computer kunt u op de internetsite van Vrije Zendingshulp ook vele andere in het Nederlands uitgegeven predikingen van William Marrion Branham lezen. De predikingen zelf, en eveneens een [index](#) van alle in het Nederlands uitgegeven predikingen, kunnen in de meest gangbare formaten (zoals pdf en epub) gedownload of geprint worden. Een aantal predikingen is ook in het Nederlands te beluisteren. Het adres van de site is www.vrijezending.nl
Er is een speciale versie voor mobiele apparaten, namelijk m.vrijezending.nl
Het e-mail adres is: info@vrijezending.nl

Zij die willen bijdragen in de kosten van dit werk, kunnen dit doen door storting op IBAN-rekeningnummer NL81INGB0694463078, ten name van "Vrije Zendingshulp" te Rotterdam, Nederland.
De BIC/SWIFT-code van de bank is: INGBNL2A